

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 522/2022
09.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Софије Мађинце, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву Кж1 32/21 од 27.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж3 25/21 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Софије Мађинце, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву Кж1 32/21 од 27.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж3 25/21 од 11.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 32/21 од 27.04.2021. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Смедереву Кто 349/19 од 21.12.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Смедереву К 242/20 од 30.11.2020. године тако што је Виши суд у Смедереву, окривљеног АА огласио кривим за извршење кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1 КЗ за које му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверења од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осудио га на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Законска заступница малолетне оштећене ББ, ВВ, је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 25/21 од 11.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Софије Мађинце, изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 32/21 од 27.04.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Софија Мађинца, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде, не садржи законска обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ.

Према наводима захтева, кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим је по својој правној природи кривично дело угрожавања чија је последица конкретна опасност за заштићено добро, па је дело довршено наступањем конкретне опасности. Уколико до реализације конкретне опасности дође, неће постојати наведено кривично дело из члана 278. став 1. КЗ већ евентуално кривично дело из члана 288. КЗ, којим је инкриминисано наступање теже последице у виду тешке телесне повреде или смрти неког лица. Обзиром да је малолетна оштећена задобила лаке телесне повреде, које не могу бити квалификоване као тежа последица у смислу члана 288. КЗ, бранилац сматра да у радњама окривљеног нема обележја ни једног кривичног дела, па ни кривичног дела за које је оглашен кривим.

Кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ чини онај ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом опасном радњом или опште опасним средством изазове опасност за живот или тело људи, или имовину већег обима и да та опасност има карактер опште опасности.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да је за постојање кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ потребно да је опште опасном радњом или опште опасним средством изазвана конкретна опасност за живот или тело људи, или имовину већег обима и да та опасност има карактер опште опасности. Опште опасну радњу, у смислу члана 278. став 1. КЗ, између осталог, може да представља и радња држања и остављања опасног пса без надзора.

Из изреке побијане пресуде, произлази да је у време, на начин и на месту ближе описаним у изреци, у стању урачунљивости, свестан забрањености дела и да опште опасном радњом може изазвати опасност по живот и тело људи па је на то пристао, окривљени као власник пса расе немачки овчар, истог није држао у простору из ког пас не може да побегне услед чега је пас изашао из дворишта без надзора и дошао до улице ... где је малолетној ББ, рођеној ... године, задао лаке телесне повреде у виду уједних рана чија локализација је ближе описана у изреци пресуде.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, садрже сва законска обележја кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, а како су правилно закључили и нижестепени судови у побијаним пресудама. У изреци побијане пресуде, јасно је описана радња извршења наведеног кривичног дела и то опште опасна радња окривљеног којом је остварена последица наведеног кривичног дела - конкретна опасност за живот и тело људи, а то је конкретна опасност за живот и тело људи који долазе у двориште окривљеног, пролазе поред дворишта или се крећу околним улицама, услед чега је дошло до лаког телесног повређивања малолетне оштећене.

Према томе, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да услед наступања лаке телесне повреде малолетне оштећене, у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ обзиром да овај суд налази се у радњама окривљеног стичу сва субјективна и објективна законска обележја наведеног кривичног дела за које је побијаним пресудама оглашен кривим.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање осталих навода захтева за заштиту законитости којима бранилац доводи у питање оцену доказа и закључке нижестепених судова дајући сопствену оцену одбране окривљеног и исказа испитаних сведока обзиром да на тај начин бранилац суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП која не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Софије Мађинце, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић